

T. C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-317/971

16/3/2011

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 14/3/2011 tarihinde kararlaştırılan "Yargı Hizmetlerinin Hızlandırılması Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon		- Milli Savunma - Plan ve Bütçe		
Esas Komisyon		Adalet		
Tarih:		16 Mart 2011		F. No: 1/1012
Md.Y.	Müdür	D.Bsk.	G.Sek. Y.	Gen.Sek.
				
BAŞKAN				

**YARGI HİZMETLERİNİN HIZLANDIRILMASI AMACIYLA BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI**

MADDE 1- 21/6/1927 tarihli ve 1111 sayılı Askerlik Kanununun 47 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Askere sevk için çağrıldıkları halde;

a) Kendisinin tutukluluğu veya hükümlülüğü ya da herhangi bir resmi sağlık kurumu raporuyla belgelendirilmiş istirahat gerektiren hastalığı,

b) Ana, baba, eş, kardeş veya çocuğunun resmi sağlık kurumu heyet raporuyla belgelendirilmiş hayati tehlike içinde olduklarını gösteren hastalığı,

c) Sevkten önceki veya sonraki onbeş gün içinde ikinci derece dâhil kan veya kayın hısımlarından birinin ölümü,

d) Sevkten önceki veya sonraki onbeş gün içinde kendisi veya ikinci derece dâhil kan veya kayın hısımlarından birinin evlenmesi,

e) Sevkten önceki veya sonraki iki ay içinde çocuğunun doğması,

nedeniyle askerlik şubesine gelemeyecek olanlar, bu mazeretlerini kanıtlayan belgeleri askerlik şubesinde bulundururlar. Bunlar hakkında bakaya işlemi yapılmaz. Bu mazeretler dışındaki nedenlerle sevkın son gününe kadar askerlik şubesine gelmeyenler ile gelip de sevk evrakını alanlardan, kendilerine verilen yol süresi sonunda birliğine katılmayanlar, bakaya olarak kabul edilirler.”

MADDE 2- 1111 sayılı Kanunun 86 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 86- Son yoklamada bulundukları yerdeki askerlik meclisi, elçilik veya konsolosluklara gelmeyen ve bu Kanunda yazılı bir mazereti bulunduğuna dair belge ibraz etmemiş olanlardan, birlikte son yoklamaya tabi oldukları doğumluların yurt genelinde normal sevk yılı içindeki ilk celp ve sevk tarihinden sonra ve son celp ve sevk döneminin bitiminden önce ele geçen veya kendiliğinden gelenlerden yüz Türk Lirası idarî para cezası alınır ve bulundukları yerde resmi bir hekime yahut en yakın yerde bulunan asker hastanesinde muayene ettirilirlir. Muayene neticesinde askerliğe elverişli oldukları anlaşılanlardan erteleme hakkı bulunmayanlar askerlik meclislerince, bu meclisler toplu değilse idare heyetlerince haklarında karar alınarak Milli Savunma Bakanlığınca tespit edilen sınıf ve tertibat yerlerine derhal sevk olunurlar.

Son yoklamada bulundukları yerdeki askerlik meclisi, elçilik veya konsolosluklara gelmeyen ve bu Kanunda yazılı bir mazereti bulunduğuna dair belge ibraz etmemiş olanlardan, birlikte son yoklamaya tabi oldukları doğumluların yurt genelinde normal sevk yılı içindeki son celp ve sevk döneminin bitimine kadar ele geçmeyenler, elde edildiklerinde bulundukları yerde resmi bir hekime yahut en yakın yerde bulunan asker hastanesinde muayene ettirilirlir. Muayene neticesinde askerliğe elverişli oldukları anlaşılanlardan erteleme hakkı bulunmayanlar askerlik meclislerince, bu meclisler toplu değilse idare heyetlerince haklarında karar alınarak Milli Savunma Bakanlığınca tespit edilen sınıf ve tertibat yerlerine derhal sevk olunurlar.

İkinci fıkra kapsamında yoklama kaçığı kaldıktan sonra erteleme yapılanlar ile birliklerine sevk edilenler hakkında bu Kanunun 89 uncu maddesinin dört ila yedinci fıkra hükümleri uygulanır.

Yoklama kaçığı iken erteleme yapılmış olanlar, ertelemelerinin bittiği tarihi takip eden ilk mesai günü sevk edilirler.”

MADDE 3- 1111 sayılı Kanunun 89 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 89- Sınıf ve tertibatı belirlenmiş olanlardan, yapılan bildirim veya duyuru üzerine birlikte sevk edilecekleri emsallerinin sevk tarihinin son gününe kadar gelmeyen ve bu durumları 47 nci maddede yazılı özürlerinden ileri gelmediği belirlenenler ile sevk edildikten sonra askerliğini yapacağı kıtaya gitmeksizin kaçanlardan elde edilip de erteleme hakkı bulunmayanlar derhal sevk olunurlar.

Bunlardan yedek subay yetiştirme şartlarını taşıyanlar, muayyen zamanlarda birliklerine veya yedek subay yetiştiren sınıf okullarına sevk edilirler.

Bakaya iken ertelenmesi yapılmış olanlar, ertelemelerinin bittiği tarihi takip eden ilk mesai günü sevk edilirler.

Barışta, kabul edilebilir bir özrü olmaksızın;

a) Yoklama kaçaklarından birlikte son yoklamaya tabi oldukları doğumluların yurt genelinde normal sevk yılı içindeki son kafilesini gönderilmiş bulunanlar için, son kafilesinin gönderilmesi tarihinden,

b) Saklılardan yaşlarının yurt genelinde normal sevk yılı içindeki son kafilesini gönderilmiş bulunanlar için, son kafilesinin gönderilmesi tarihinden,

c) Bakaya kalanlar için, bakaya kaldıkları tarihten,

d) İhtiyat erattan çağrılıp da birlikte işleme tabi olduğu kişiler gönderilmiş bulunanlar için, en son gönderilme tarihinden,

e) Yoklama kaçağı, saklı veya bakaya olup olmamasına bakılmaksızın askerlik şubesinde sevk edildiği kıtasına katılmayan veya geç katılanlar için, kendilerine tanınan kanuni yol süresinin bitiminden,

itibaren dört ay içinde gelenler ikiyüzelli, yakalananlar bin; dört aydan sonra bir yıl içinde gelenler beşyüz, yakalananlar ikibin; bir yıldan sonra gelenler yediyüzelli, yakalananlar üçbin Türk Lirası idarî para cezasıyla cezalandırılır. Bir yıldan sonra tamamlanan her takvim yılı için kendiliğinden gelenler ayrıca bin, yakalananlar ayrıca ikibin Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. Ancak bu eylemlerinden sonra askerlik şubesinde ilk sevk edildikleri kıtalara gecikmeksizin katılmaları halinde haklarında verilecek idarî para cezalarının yarısına hükmedilir.

Bu madde uyarınca verilecek idarî para cezalarına ilişkin evrak, yükümlünün bağlı olduğu askerlik şubesi başkanlıklarınca yükümlünün nüfusa kayıtlı olduğu yer mülki idare amirliklerine gönderilir ve idarî para cezası ilgili il ya da ilçe idare kurullarınca verilir.

Bu madde uyarınca verilen idarî para cezaları hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununda öngörülen kanun yoluna müracaat edilebilir. Bu cezaların yerine getirilmesi askerlik hizmetlerinin sonuna bırakılır. Bu süreler içinde zamanaşımı işlemez.

Barışta, dördüncü fıkra uyarınca verilen idarî para cezası kesinleştikten sonra dördüncü fıkrada sayılan eylemlerden herhangi birini işleyenler ile bu eylemleri seferberlik ve savaş halinde işleyenler hakkında askerlik şubelerince suç dosyaları hazırlanarak yükümlünün nüfusa kayıtlı olduğu yer Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilir.”

MADDE 4- 22/5/1930 tarihli ve 1632 sayılı Askeri Ceza Kanununun 63 üncü maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1- Barışta, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 89 uncu maddesi uyarınca haklarında verilen idarî para cezası kesinleştikten sonra kabul edilecek bir özrü olmadan,

a) Yoklama kaçaklarından birlikte son yoklamaya tabi oldukları doğumluların yurt genelinde normal sevk yılı içindeki son kafilesini gönderilmiş bulunanlar için, son kafilesinin gönderilmesi tarihinden,

b) Bakaya kalanlar için, bakaya kaldıkları tarihten,

c) İhtiyat erattan çağrılıp da birlikte işleme tabi olduğu kişiler gönderilmiş bulunanlar için, en son gönderilme tarihinden,

d) Yoklama kaçağı, saklı veya bakaya olup olmamasına bakılmaksızın askerlik şubesince sevk edildiği kıtasına katılmayan veya geç katılanlar için, kendilerine tanınan kanuni yol süresinin bitiminden,

İtibaren dört ay içinde gelenler altı aya kadar, yakalananlar iki aydan altı aya kadar; dört aydan sonra bir yıl içinde gelenler iki aydan bir yıla kadar, yakalananlar dört aydan bir yıla kadar; bir yıldan sonra gelenler dört aydan iki yıla kadar, yakalananlar altı aydan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 5- 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 353 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İcra mahkemesinin verdiği tazyik ve disiplin hapsine ilişkin kararlara karşı, tefhim veya tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde, kararı veren icra mahkemesine itiraz edilebilir. Kararına itiraz edilen mahkeme, itirazı yerinde görürse kararını düzeltir; itirazı yerinde görmezse en çok üç gün içinde dosyayı, itirazı incelemesi için o yerde icra mahkemesinin birden fazla dairesinin bulunması hâlinde, numara olarak kendisini izleyen daireye, son numaralı daire için birinci daireye, o yerde icra mahkemesinin tek dairesi bulunması hâlinde asliye ceza mahkemesine, icra mahkemesi hâkimi ile asliye ceza mahkemesi hâkiminin aynı hâkim olması hâlinde ise, en yakın asliye ceza mahkemesine gönderir. İtiraz incelemesi neticesinde verilen karar kesindir.”

MADDE 6- 2004 sayılı Kanunun 354 üncü maddesinin başlığı “Davanın ve cezanın düşmesi ile ceza verilemeyecek hâller” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Nafaka alacaklarına ilişkin takipler hariç, toplam alacak miktarı Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından onaltı yaşını doldurmuş olanlar için her yıl belirlenen aylık brüt asgari ücret tutarının altında kalan takiplerde bu Kanunda öngörülen disiplin ve tazyik hapsi uygulanmaz.”

MADDE 7- 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 33- Türkiye Cumhuriyeti sınırlarını pasaportsuz veya pasaport yerine kaim olacak bir vesikayı hamil olmaksızın terkeden veya buna teşebbüs edenlere bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.”

MADDE 8- 5682 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 34- Türkiye Cumhuriyeti sınırlarından her nasılsa pasaportsuz olarak girebilmiş olan vatandaşlar ve yabancılara bin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu gibilerden yabancı olanlar sınır dışı edilirler.”

MADDE 9- 5682 sayılı Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 35- Bakanlar Kurulunca tayin olunan mahallerden başka yerlerden Türkiye'ye giren veya Türkiye'den çıkanlar usulüne uygun pasaport veya vesika taşıyıcılar bile üçyüz Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılırlar.”

MADDE 10- 5682 sayılı Kanunun 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 38- Bu Kanun hükümlerine göre idarî para cezasına karar vermeye, ilgili kolluk birimi amiri yetkilidir.”

MADDE 11- 31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenlere, ikiyüzelli Türk Lirasından ikibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir. Bu fiillerin, 3 üncü madde gereğince orman rejimi altına alınan yerlerde veya 23 üncü, 24 üncü ve 25 inci maddeler gereğince muhafaza ormanı veya milli park olarak ayrılmış ormanlarda işlenmesi halinde verilecek idarî para cezası beşyüz Türk Lirasından az olamaz. Bu fiilin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verilir.”

MADDE 12- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde yer alan “açılan davalar” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve kanun yolu başvuruları ile ceza mahkemelerinden verilen kararlara karşı kanun yolu başvuruları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 13- 492 sayılı Kanunun (1) sayılı Tarifesinin “A- Mahkeme Harçları” bölümünün “Hukuk ve ticaret davalarıyla, idarî davalarda ihtilafsız yargı konularında ve icra tetkik mercilerinde” başlığında yer alan “Hukuk” ibaresinden sonra gelmek üzere “, ceza” ibaresi eklenmiş, “IV. Temyiz ve itiraz harçları” kısmı başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı Kanunun (2) sayılı Tarifesinin “II-Maktu harçlar” bölümünün (11) numaralı bendine “miras taksim mukaveleleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “mirasçılık belgesi,” ibaresi eklenmiştir.

“IV. Temyiz, istinaf ve itiraz harçları:

a) Yargıtay hukuk dairelerine yapılacak temyiz başvurularında	100 TL
b) Yargıtay ceza dairelerine yapılacak temyiz başvurularında	80 TL
c) Danıştaya yapılacak temyiz başvurularında	100 TL
d) Yürütmenin durdurulmasına ilişkin itirazlar dahil olmak üzere bölge idare mahkemelerine itirazın yapılacak başvurularda	50 TL
e) Bölge Adliye Mahkemeleri hukuk dairelerine yapılacak istinaf yolu başvurularında	50 TL
f) Bölge Adliye Mahkemeleri ceza dairelerine yapılacak istinaf yolu başvurularında	40 TL
g) İdarî yaptırımlar konusunda sulh ceza mahkemelerince verilen son karara karşı itirazın yapılacak başvurularda	40 TL
h) İcra mahkemelerinin kararlarına karşı itirazın yapılacak başvurularda	40 TL”

MADDE 14- 18/1/1972 tarihli ve 1512 sayılı Noterlik Kanununa 71 inci maddesinden sonra gelmek üzere “Diğer İşlemler” başlığıyla “Üçüncü Bölüm” ve aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Diğer İşlemler

Noterlerin yapabilecekleri diğer işlemler:

MADDE 71/A- Aşağıda belirtilen işlemler noterler tarafından da yapılabilir:

- a) Terk eden eşin ortak konuta davet edilmesi.
- b) Mirasçılık belgesi verilmesi.

Uygulanacak usul:

MADDE 71/B- Noterler, ilgilinin yazılı veya sözlü başvurusu üzerine, talep edilen işlemle ilgili bir tutanak düzenler. İşlemler yapılırken, o işlemlerle ilgili özel kanunlarındaki usuller de gözetilir. Talebin konusu bir belge düzenlenmesini gerektiriyorsa noter, ilgisine bu belgeyi de düzenleyerek verir.

Noterler, 71/A maddesinde belirtilen işlemleri bizzat yaparlar. Ancak, noterlik dairesinde imza yetkisi verilmiş hukuk fakültesi mezunu görevli veya noter stajyeri mevcut ise bu işlemler onun tarafından da yapılabilir.

Mirasçılık belgesi verilmesinin yargılamayı gerektirmesi veya nüfus kayıtlarının mirasçılık belgesi verilmesi konusunda yeterli olmaması durumunda, mirasçılık belgesi noterler tarafından verilemez.

71/A maddesinde yer alan işlemlere ilişkin taleplerde noterler tarafından alınacak ücret 112 nci madde uyarınca düzenlenen Noterlik Ücret Tarifesinde ayrıca gösterilir. Bu işlemlere ilişkin düzenlenen kâğıtlar değerli kâğıt bedellerinden istisnadır.

İtiraz:

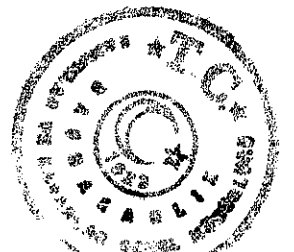
MADDE 71/C- Noterlerin verdikleri mirasçılık belgesi hakkında, mirasçılar ve bu belgeyi esas alarak işlem yapacak kurumlar tarafından sulh hukuk mahkemesine itirazda bulunulabilir. Sulh hukuk mahkemesi, itiraz üzerine verdiği kararın bir örneğini ilgili notere ve gerekiyorsa Türkiye Noterler Birliğine de bildirir.”

MADDE 15- 6/1/1982 tarihli ve 2575 sayılı Danıştay Kanununun 24 üncü maddesinin (1) numaralı fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Ülke genelinde uygulanacak düzenleyici işlemlere,”

MADDE 16- 2575 sayılı Kanunun 52 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. Başkanlık Kurulunun, (1) numaralı fıkranın (a), (b) ve (c) bentleri uyarınca verdiği kararlara karşı, yedi gün içerisinde üye tamsayısının en az üçte biri tarafından yazılı olarak Danıştay Genel Kuruluna itiraz edilebilir. Genel Kurul, Başkanlık Kurulu kararlarını aynen onaylayabileceği gibi değiştirerek de onaylayabilir.”

MADDE 17- 2575 sayılı Kanuna 95 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Bilgi İşlem Merkezi Müdürlüğü ve görevleri

MADDE 95/A- Bilgi İşlem Merkezi, Danıştay Başkanlığına bağlı olarak görev yapar ve bir müdür yönetiminde yeteri kadar şef, mühendis, programcı, çözümleyici, bilgisayar işletmeni, veri hazırlama ve kontrol işletmeni ile teknisyenden oluşur.

Bilgi İşlem Merkezi Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

a) Danıştay Başkanlığında bilgi işlem sistemini ilk derece ve bölge idare mahkemeleri bilişim sistemiyle koordineli olarak kurmak, işletmek, bakım ve onarımlarını yapmak veya yaptırmak, bilgi işlem sistemleri ile ilgili teknolojileri ve gelişmeleri takip ederek ihtiyaçlara göre gerekli güncellemeleri yapmak, Danıştay Başkanlığının ihtiyaçlarına göre projeler üreterek yazılım geliştirmek ve güncellemek.

b) Gerektiğinde, diğer kamu kurum ve kuruluşlarının geliştirmiş olduğu yazılımlarla uyumu sağlamak, uluslararası kapsamda, sistemler arası çevrim içi ve çevrim dışı veri akışını ve koordinasyonu sağlamak, bilişim teknolojileri ile ilgili ulusal ve uluslararası faaliyetlerde Danıştay Başkanlığınca verilen görevleri yerine getirmek.

c) Danıştayın faaliyet alanına ilişkin olarak hazırlanan karar, mevzuat, genelge, görüş, metin ve belgelerin, Türkiye'nin üyesi olduğu ve yargı yetkisi tanınan uluslararası mahkeme kararlarının, kullanıcıların hizmetine sunulması için gerekli desteği sağlamak.

d) Danıştay Başkanlığı bilgi sistemlerinde güvenlik politikalarının usul ve esaslarının belirlenmesi, uygulanması ve güncellenerek denetlenmesini sağlamak.

e) Bilgisayar ve bilgi sistemlerinin kullanılmasında Danıştay Başkanlığınca çıkartılacak esasları hazırlamak, Danıştayın tüm birimlerinde görev yapan bilgisayar kullanıcılarının talepleri de dikkate alınarak gerekli eğitimlerini sağlamak.

f) Danıştay Başkanlığı tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.”

MADDE 18- 2575 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 24- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda açılmış bulunan ve bu Kanunla idare ve vergi mahkemelerinin görevleri kapsamına alınan davalar, Danıştayda bakılarak sonuçlandırılır.”

MADDE 19- 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanununun 45 inci maddesinin (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1. İdare ve vergi mahkemelerinin;

a) İlk ve orta öğretim öğrencilerinin kayıt, nakil, ilişik kesme, disiplin ve sınıf geçmeleri ile notlarının tespitine ilişkin işlemlerden,

b) Yükseköğretim öğrencilerinin kayıt, nakil, öğrencilikle ilişkisinin kesilmesi sonucunu doğuranlar dışında kalan disiplin cezaları, sınıf geçme ve notlarının tespitine ilişkin işlemlerden,

c) Kamu görevlileri hakkında tesis edilen geçici görevlendirme, vekâleten atama, ikinci görev, görevden uzaklaştırma, yolluk, lojman, izin ve il içi naklen atama işlemleri ile bölge teşkilâtı olan kurum ve kuruluşlarda görev yapan kamu görevlilerinin bölge içi atama işlemlerinden,

d) Kamu görevlilerinin, görevle ilişkisinin kesilmesi sonucunu doğuranlar dışında kalan disiplin cezalarından,

e) 3091 sayılı Taşınmaz Mal Zilyedliğine Yapılan Tecavüzlerin Önlenmesi Hakkında Kanunun uygulanmasından,

f) 5737 sayılı Vakıflar Kanununun 16 ncı ve 20 nci maddelerinde düzenlenen tahlîye işlemlerinden,

g) 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun ile 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu gereğince kamu kurum ve kuruluşları tarafından sosyal yardım amacıyla bağlanan aylık ve yapılan sosyal yardımlarla ilgili uygulamalardan,

h) Asker ailesine yardım ile ilgili işlemler hakkında açılacak davalardan,

ı) 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun 75 inci, 5393 sayılı Belediye Kanununun 15 inci ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 7 nci maddesinin uygulanmasından,

j) 4081 sayılı Çiftçi Mallarının Korunması Hakkında Kanunun uygulanmasından,

k) 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununun uygulanmasından,

l) 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca valiliklerce, kaymakamlıklarca ve belediyelerce tesis edilecek işlemlerden,

m) 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile 5393 sayılı Belediye Kanunundan kaynaklanan ulaşım ve toplu taşımaya ilişkin işlerden,

n) 3194 sayılı İmar Kanunu ve diğer kanunlar uyarınca tesis edilen mühürleme, durdurma, yıkım kararları ile bunlara ilişkin olarak verilen para cezaları ve bu cezaların tahsili amacıyla tesis edilen işlemlerden,

o) 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanundan,

p) Tek hâkim tarafından karara bağlanan vergi ve diğer kamu alacaklarının asıllarına bağlı ceza, faiz, gecikme faizi ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun bunlar hakkında uygulanmasından,

r) Konusu ellibin lirayı aşmayan idarî işlemler ile bu miktarı aşmayan tazminat istemlerinden,

kaynaklanan uyuşmazlıklarla ilgili olarak verdikleri nihai kararlar ile tek hâkimle verilen nihai kararlara, başka kanunlarda aksine hüküm bulunsa dahi, mahkemelerin bulunduğu yargı çevresindeki bölge idare mahkemesine itiraz edilebilir.”

MADDE 20- 2577 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6 - Bu Kanunun 45 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında yazılı uyuşmazlıklarla ilgili olarak verilen nihai kararlardan; bu Kanunun yayımı tarihinden önce verilen kararlar ile Danıştayın bozma kararı üzerine kararı bozulan mahkemece verilen kararlar, Danıştayda temyiz edilebilir.”

MADDE 21- Bu Kanuna ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Danıştay Başkanlığına ait bölümüne, ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Yargıtay Başkanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

MADDE 22- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “iş sayısı ve bu inceleme üzerine verilen notları” ibaresi “işleri” şeklinde ve 33 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “not oranları” ibaresi “kanun yolu incelemesinden geçen işleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23- 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 164 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “hâkim” ibarelerinden sonra gelmek üzere “veya noter” ibareleri, 598 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sulh mahkemesince”

ibaresinden sonra gelmek üzere “veya noterlikçe” ibaresi eklenmiş ve 181 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Boşanma davası devam ederken, ölen eşin mirasçılarının birisinin davaya devam etmesi ve diğer eşin kusurunun ispatlanması hâlinde de yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.”

MADDE 24- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 191 inci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu karar, durma kararının hukuki sonuçlarını doğurur.”

MADDE 25- 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 161 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) Yetkisizlik kararı ile gelen bir soruşturma dosyasını ele alan Cumhuriyet savcısı, kendisinin de yetkisiz olduğu kanaatine varırsa yetkisizlik kararı verir ve yetkili savcılığın belirlenmesi için soruşturma dosyasını, yargı çevresinde görev yaptığı ağır ceza mahkemesine en yakın ağır ceza mahkemesine gönderir. Mahkemece bu konuda verilen karar kesindir.”

MADDE 26- 5271 sayılı Kanunun 173 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ağır ceza mahkemesi başkanına” ibaresi “ağır ceza mahkemesine”, üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan “Başkan” ibareleri “Mahkeme” ve altıncı fıkrasında yer alan “ağır ceza mahkemesi başkanının” ibaresi “ağır ceza mahkemesinin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 27- 5271 sayılı Kanunun 272 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hapis cezasından çevrilen adli para cezaları hariç olmak üzere, sonuç olarak belirlenen üçbin Türk Lirası dâhil adli para cezasına mahkûmiyet hükümlerine,”

MADDE 28- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “infaz kurumunun bulunduğu yerde olmak ve” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve aynı fıkra da yer alan “cenazesine katılmasına izin verilebilir” ibaresi “cenazesine katılması için yol dışında iki güne kadar izin verilebilir” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 5275 sayılı Kanunun 116 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Ana, baba, eş, kardeş veya çocuğunun ölümü hâlinde, tutukluya, soruşturma evresinde soruşturmayı yapan Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde kovuşturmayı yürüten hâkim veya mahkeme tarafından, soruşturmanın veya kovuşturmanın selameti ve güvenlik bakımından sakınca oluşturmaması koşuluyla, dış güvenlik görevlisinin refakatinde yol dışında iki güne kadar cenazeye katılması için izin verilebilir.”

MADDE 30- 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 2- Bölge adliye mahkemeleri faaliyete geçinceye kadar hapis cezasından çevrilen adli para cezaları hariç olmak üzere, sonuç olarak belirlenen üçbin Türk Lirası dâhil adli para cezasına mahkûmiyet hükümlerine karşı temyiz yoluna başvurulamaz.

GEÇİCİ MADDE 3- 1/1/2016 tarihine kadar, asliye ceza mahkemelerinde yapılan duruşmalarda Cumhuriyet savcısı bulunmaz ve katılma hususunda Cumhuriyet savcısının görüşü alınmaz. Ancak verilen hükümler ile tutuklamaya veya salıverilmeye ilişkin kararlara karşı Cumhuriyet savcısının kanun yoluna başvurabilmesi amacıyla dosya Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilir.

GEÇİCİ MADDE 4- 1/1/2016 tarihine kadar yapılacak kanun yolu incelemelerinde, bölge adliye mahkemelerinde ve Yargıtayda tebliğname düzenlenmesine ilişkin hükümler uygulanmaz.”

MADDE 31- 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 20 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Ancak” ibaresinden sonra gelmek üzere “, 89 uncu maddesi hariç olmak üzere” ibaresi eklenmiş, 28 inci maddesinin onuncu fıkrasında yer alan “İkibin” ibaresi “Üçbin” şeklinde, 29 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yargı çevresinde yer aldığı ağır ceza mahkemesine” ibaresi “Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre” şeklinde, aynı maddenin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde ve 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kanun yoluna başvurulması” ibaresi “başvuru yolu” şeklinde değiştirilmiştir.

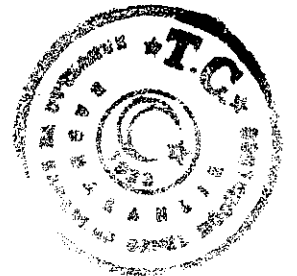
“(5) İdarî yaptırım kararının ağır ceza mahkemesi tarafından verilmesi halinde bu karara karşı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz edilebilir.”

MADDE 32- 12/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 369 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yer alan “yirmibin” ibareleri “ellibin” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 33- Bu Kanunun yayımı tarihinde;

- a) 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun 23 üncü maddesinin üçüncü fıkrası,
- b) 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 28 inci maddesi,
- c) 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununun 138 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “ve Cumhuriyet savcısının hazır bulunmasıyla” ibaresi,
- d) 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci cümlesinde yer alan “Cumhuriyet Savcısı ve” ibaresi, yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunun 13 üncü maddesinin uygulamasında temyiz, istinaf ve itiraz yolu başvurusunun yapıldığı tarihteki harç miktarları esas alınır.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : DANIŞTAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TUTULAN KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Yazı İşleri Müdürü	1	1		1
GİH	Yazı İşleri Müdürü	2	1		1
GİH	Şef	4	3		3
GİH	Programcı	2	1		1
GİH	Programcı	6	2		2
GİH	Programcı	7	3		3
GİH	Programcı	8	3		3
GİH	Çözümleyici	4	1		1
GİH	Çözümleyici	5	2		2
GİH	Çözümleyici	6	2		2
GİH	Çözümleyici	7	2		2
GİH	Çözümleyici	8	2		2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	3		3
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	2		2
GİH	Bilgisayar İşletmeni	8	1		1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	9	1		1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	10	2		2
GİH	Şoför	13	3		3
TH	Mühendis	8	10		10
TH	Teknisyen	6	5		5
TH	Teknisyen	7	5		5
YH	Mübaşir	10	17		17
YH	Garson	12	16		16
YH	Aşçı	12	3		3
TOPLAM			91		91

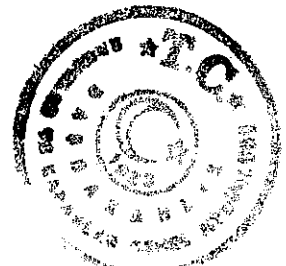

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : YARGITAY BAŞKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	<u>SERBEST</u> <u>KADRO ADEDİ</u>	<u>TUTULAN</u> <u>KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Yazı İşleri Müdürü	1	4		4
GİH	Şef	3	12		12
GİH	Veri Hz. Kont. İşlet.	5	60		60
YH	Hizmetli	13	60		60
TOPLAM			136		136

GENEL GEREKÇE

Anayasanın 141 inci maddesinin son fıkrasında "Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması, yargının görevidir." hükmüne yer verilmiş, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmenin 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında da herkesin, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının "makul süre içinde" görülmesini isteme hakkına sahip olduğu belirtilmiştir.

Bu Tasarı, devlet hizmetlerinin ve adaletin hızlandırılmasını, süratli, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak, mahkemelerin iş yükünü azaltmak ve yargılama faaliyetinde zaman ve emek kaybını önlemek amacıyla hazırlanmıştır.

Tasarıyla, Cumhuriyet başsavcılıkları ve mahkemelerin görev alanında bulunan bir kısım suçlar, kabahate dönüştürülerek yargı dışındaki bazı kurumların görev alanına dâhil edilmekte ve idarî yaptırıma dönüştürülen bu gibi eylemlerin ceza miktarları da günümüz ekonomik koşullarına uygun bir hale getirilmektedir. Bu kapsamda ilk kez işlenmek şartıyla bakaya ve yoklama kaçağı suçları, Pasaport Kanununda düzenlenen bazı suçlar ve Orman Kanununun 91 inci maddesinin beşinci fıkrasında yer alan suçlar kabahate dönüştürülmekte ve idarî para cezası yaptırımına bağlanmaktadır.

Ayrıca, İcra ve İflas Kanununda yer alan disiplin ve tazyik hapislerine konu alacaklar için bir alt sınır öngörülmekte ve bu konuda icra mahkemelerince verilen kararlara karşı itiraz usulüne ilişkin hükümler getirilmektedir.

Tasarıyla mahkeme harçları yeniden düzenlenmekte ve özellikle ceza yargılaması kanun yoluna müracaatlarında harç alınması esası kabul edilerek yargılamayı uzatma amacına yönelik kanun yolu başvurularının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

İlgili kanunlarda değişiklik yapılarak, mirasçılık belgesi verilmesi ile terk eden eşin ortak konuta davet edilmesi işlemlerinin mahkemelerin yanında noterler tarafından da yerine getirilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

Cumhuriyet başsavcılıkları arasında yetkisizlik kararı verilmek suretiyle soruşturma evrakının sürüncemede kalmasının ve gereksiz şekilde yargılama sürecinin uzamasının önlenmesine yönelik olarak Ceza Muhakemesi Kanununda değişiklik yapılmaktadır. Yine, kovuşturmayla yer olmadığına dair kararlara karşı yapılan itirazları ağır ceza mahkemesi başkanı yerine heyetin karara bağlaması öngörülmektedir.

Tasarıyla doğrudan verilen adlî para cezasına mahkûmiyet hükümlerine karşı kanun yolu müracaatlarında parasal bir sınır getirilmekte ve böylece bölge adliye mahkemeleriyle Yargıtayın iş yükünün azaltılması hedeflenmektedir.

Kabahatler Kanununda yapılan değişikliklerle idarî yaptırım kararına karşı yapılan başvuru hakkında sulh ceza mahkemesince verilen son karara karşı yapılan itirazın Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine paralel bir şekilde yapılması ve böylece ağır ceza mahkemesinin iş yükünün azaltılması amaçlanmaktadır.

Öte yandan yüksek mahkemelerin ve bölge adliye mahkemelerinin kanun yolu incelemelerinde ilgili hâkim ve savcıya verdikleri notun, o hâkim ve savcının terfisinde şart unsurlardan biri olarak ele alınması uygulamasından vazgeçilerek gereksiz temyizlerin önüne geçilmesi öngörülmektedir.

Cumhuriyet savcılarının geçici süreli olarak asliye ceza mahkemelerinde yapılan duruşmalarda bulunmamasına ilişkin düzenleme yapılmakta buna paralel olarak asliye hukuk mahkemelerinde görülen özellikle nüfus kayıtlarının düzeltilmesine ilişkin davaların duruşmalarında da bulunmalarına ilişkin zorunluluktan vazgeçilmektedir. Böylece Cumhuriyet savcılarının soruşturmaları daha etkin ve süratli bir şekilde yürütebilmelerine imkân sağlanmaktadır.

Hükümlülerin ve tutukluların yakınlarının cenazelerine daha kolaylıkla katılarak insani vazifelerini yerine getirmelerini temin etmek amacıyla 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda değişiklik yapılmaktadır.

Tasarıyla idarî yargıda yüksek mahkeme olan Danıştayın iş yükünün hafifletilmesi amacıyla Danıştay Kanununda ve İdarî Yargılama Usulü Kanununda değişiklik yapılmaktadır.

Yargının hızlandırılması ve iş yükünün azaltılması amacıyla, bölge adliye mahkemelerinde ve Yargıtayda tebliğname düzenlenmesi uygulamasından geçici olarak vazgeçilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Maddeyle, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 47 nci maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Değişiklikle, yükümlünün kendisinin, herhangi bir resmi sağlık kurumu raporuyla belgelendirilmiş istirahat gerektiren hastalığı yine ayrıca ana, baba, eş, kardeş veya çocuğunun resmi sağlık kurumu heyet raporuyla belgelendirilmiş hayati tehlike içinde olduklarını gösteren hastalığı, sevkten önceki veya sonraki onbeş gün içinde ikinci derece dâhil kan veya kayın hısımlarından birinin ölümü, sevkten önceki veya sonraki onbeş gün içinde kendisi veya ikinci derece dâhil kan veya kayın hısımlarından birinin evlenmesi, sevkten önceki veya sonraki iki ay içinde çocuğunun doğması nedenleri mazeret olarak öngörülmüş ve mevcut düzenlemeye nazaran mazeret kapsamı genişletilmiştir. Söz konusu mazereti olanlar hakkında bakaya işlemi yapılmayacaktır. Böylece bu türden dosyaların adliyelere gelişinde azalma sağlanacaktır.

MADDE 2- Maddeyle, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 86 ncı maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Değişiklikle, yükümlünün yoklamasını yaptıracağı süre, birlikte son yoklamaya tabi oldukları doğumlarının yurt genelindeki normal sevk yılı içindeki son celp ve sevk döneminin bitimine kadar uzatılmaktadır. Ancak bu aşamada yükümlünün kendisine tanınan bu imkânı kötüye kullanmasını engellemek amacıyla idarî para cezası öngörülmektedir. Ayrıca 1111 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde düzenlenen mazeretler bu maddenin uygulanması bakımından da geçerli olacaktır. Buna rağmen zamanında yoklamasını yaptırmayan yükümlüler hakkında Askerlik Kanununun 89 uncu maddesinde öngörülen idarî para cezaları uygulanacaktır.

MADDE 3- Maddeyle, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 89 uncu maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Değişiklikle, 1632 sayılı Askeri Ceza Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan bakaya suçu, ilk kez bakaya kalan yükümlüler yönünden kabahate dönüştürülmekte ve idarî para cezası yaptırımına bağlanmaktadır. İdarî yaptırım kararının, yükümlünün nüfusa kayıtlı olduğu yer il ya da ilçe idare kurullarınca verilmesi öngörülmektedir. Verilen idarî para cezalarına karşı 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine göre kanun yoluna başvurulabilecektir.

Bununla birlikte verilen idarî para cezası kesinleştikten sonra maddenin dördüncü fıkrasında sayılan eylemlerden herhangi birini yeniden işleyenler ile bu eylemleri seferberlik ve savaş halinde işleyenler hakkında, Askeri Ceza Kanununun 63 üncü maddesi uygulanacaktır.

MADDE 4- Maddeyle, 1632 sayılı Askeri Ceza Kanununun 63 üncü maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Değişiklikle, barış zamanında 1111 sayılı Askerlik Kanununun 89 uncu maddesi gereğince haklarında daha önce idarî para cezası verilen saklı, yoklama kaçağı veya bakayaların, bu cezaları kesinleştikten sonra kabul edilecek bir özrü olmadan maddede yer alan eylemleri işleyenler hakkında hapis cezası öngörülmektedir.

MADDE 5- Maddeyle İcra ve İflas Kanununun 353 üncü maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek, disiplin ve tazyik hapsine ilişkin kararlara karşı yapılacak itirazlara bakacak mahkeme belirlenmektedir. Bu düzenleme ile kararı veren mahkeme tarafından, yapılan itirazın yerinde görülmesi durumunda kararın düzeltilmesi, yerinde görülmemesi durumunda ise dosyanın üç gün içinde itirazı incelemeye yetkili ve görevli mahkemeye gönderilmesi hükme bağlanmaktadır. Öte yandan uygulamada ağır ceza mahkemeleri yerine, itiraz merci olarak icra mahkemeleri veya asliye ceza mahkemeleri öngörülmektedir. Böylece itirazların öncelikle bu konuda uzman olan icra mahkemelerince incelenmesine imkân tanınmaktadır.

Yine bu düzenlemeyle çok yoğun bir iş yükü altında çalışan ağır ceza mahkemelerinin asıl işlerine daha fazla zaman ayırabilmeleri mümkün hale gelecektir.

MADDE 6- Maddeyle İcra ve İflas Kanununun 354 üncü maddesinin başlığı “Davanın ve cezanın düşmesi ile ceza verilemeyecek haller” şeklinde değiştirilmekte ve maddeye eklenen fıkrayla nafaka borçları hariç olmak üzere belli bir miktarın altındaki borçlar bakımından disiplin ve tazyik hapsinin uygulanmayacağı kabul edilmektedir.

MADDE 7- Maddeyle 5682 sayılı Pasaport Kanununun cezai hükümlerinden olan 33 üncü maddesi değiştirilmekte ve mevcut düzenlemede iki fıkra olarak yer alan eylemler tek fıkra da değerlendirilmektedir. Mevcut düzenlemenin birinci fıkrasında yer alan Türkiye Cumhuriyeti sınırlarını, pasaportsuz veya pasaport yerine kaim olacak bir vesikayı hamil olmaksızın terkeden veya buna teşebbüs eden kimseler hakkında öngörülen ve 5252 sayılı Türk Ceza Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun gereğince idarî para cezasına dönüşen para cezalarının miktarı artırılmaktadır.

Mevcut düzenlemenin ikinci fıkrasında, birinci fıkra da yer alan eylemlerin özel maksatlarla işlenmesi söz konusu olup bu eylemlerin cezası ilk fıkra ya göre daha ağırdır. Ancak her iki fıkra da yer alan eylemlerin temelini Türkiye Cumhuriyeti sınırlarını pasaportsuz veya pasaport yerine kaim olacak bir vesikayı hamil olmaksızın terk etmek veya buna teşebbüs etmek oluşturduğundan, söz konusu eylemler tek fıkra altında toplanmaktadır. Mevcut düzenlemenin ikinci fıkrasında yer alan özel maksatlarla bu eylemlerin işlenmesi durumunda cezanın alt sınırından uzaklaşlabilecektir.

MADDE 8- Maddeyle Pasaport Kanununun 34 üncü maddesi değiştirilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti sınırlarından her nasılsa pasaportsuz olarak girebilmiş olan vatandaşlar ve yabancılar hakkında öngörülen ve maddede yer alan adlî para cezaları ile para cezasına çevrilebilen hürriyeti bağlayıcı cezalar, idarî mahiyette para cezasına dönüştürülmekte ve ceza miktarları da günümüzün ekonomik koşullarına uygun bir duruma getirilmektedir. Mevcut düzenlemenin ikinci fıkrasında yer alan bu gibilerden yabancı olanların sınır dışı edileceğine ilişkin hüküm ise korunmaktadır.

MADDE 9- Maddeyle Pasaport Kanununun 35 inci maddesi yeniden düzenlenmektedir. Maddede usulüne uygun pasaport veya vesika taşıyıcılar bile Bakanlar Kurulunca tayin olunan mahallerden başka yerlerden Türkiye'ye girmek veya Türkiye'den çıkmak eylemleri cezalandırılmaktadır. Mevcut düzenlemede yer alan hafif hapis ve hafif para cezaları, 5252 sayılı Kanunla idarî para cezasına dönüşmüş bulunmakta olup, düzenlemeyle ceza miktarları günümüzün ekonomik koşullarına uygun bir duruma getirilmektedir.

MADDE 10- Maddeyle Pasaport Kanununun 38 inci maddesi değiştirilmektedir. Adaletin hızlandırılmasını, süratli, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak, mahkemelerin iş yükünü azaltmak ve görevlilerin zaman ve emek kaybını önlemek amacıyla hazırlanan Tasarının bu maddesiyle, Pasaport Kanunu hükümlerine göre idarî para cezasına karar verecek merciler düzenlenmektedir. Buna göre yukarıda Pasaport Kanununun değiştirilen hükümlerinde getirilen idarî para cezaları, ilgili kolluk birimi amiri tarafından verilecektir.

MADDE 11- Maddeyle 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesinin beşinci fıkrasında öngörülen suç kabahate çevrilmektedir. Orman Kanununun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve 91 inci maddenin birinci fıkrasında sayılmayan fiilleri işleyenler için öngörülen adlî para cezaları ile para cezasına çevrilebilen hürriyeti bağlayıcı

cezalar, idarî mahiyette para cezasına dönüştürülmekte ve ceza miktarları da günümüzün ekonomik koşullarına uygun bir duruma getirilmektedir. Bu eylemin Orman Kanununun 3 üncü maddesi gereğince orman rejimi altına alınan yerlerde veya 23 üncü, 24 üncü ve 25 inci maddeleri gereğince muhafaza ormanı veya milli park olarak ayrılmış ormanlarda işlenmesi halinde verilecek cezada alt sınır yüksek tutulmaktadır. Öte yandan, Kabahatler Kanununun genel bakış açısı ve sistematığıyla uyumlu olarak fiilin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verileceği hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 12- Maddeyle 492 sayılı Harçlar Kanununun 13 üncü maddesinde değişiklik yapılmaktadır. Tasarının çerçeve 13 üncü maddesiyle, özellikle ceza mahkemelerinin kararlarına karşı kanun yolu müracaatlarında harç getirildiğinden, maddeyle Cumhuriyet savcılarının bu tür müracaatlarında harç alınmamasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 13- Maddeyle, mahkeme harçları yeniden düzenlenmekte ve ceza mahkemesi kararlarına karşı yapılacak kanun yolu başvurularından da harç alınması kabul edilmektedir. Başta Yargıtay olmak üzere yargı mercilerine yapılacak itiraz, istinaf ve temyiz yolu başvurularında harç alınması ile yargılamayı uzatmaya yönelik olarak yapılan başvuruların önlenmesi ve bu suretle yargı mercilerindeki iş yükünün azaltılması amaçlanmaktadır.

Yine Noterlik Kanununda ve Türk Medeni Kanununda, Tasarıyla yapılan değişiklik sonucu mirasçılık belgesi verilmesi yetkisi mahkemeler yanında noterlere de verildiğinden maddeyle bu işlemde harç alınması amaçlanmaktadır.

MADDE 14- Maddeyle 1512 sayılı Noterlik Kanununa 71/A, 71/B ve 71/C maddeleri eklenmektedir. Maddeyle bazı çekişmesiz yargı işlerinin mahkemelerin yanı sıra, noterler tarafından da yapılabileceği kabul edilmektedir. Bu düzenleme 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda getirilen yapıya da uygundur.

Maddeyle, noterlerin bu işlemleri yaparken uymaları gereken usul kuralları, noter ücretinin belirlenme şekli ve mirasçılık belgesi verilmesi işlemiyle ilgili itiraz kurumu düzenlenmektedir. Noterlerin düzenledikleri mirasçılık belgeleri hakkında yetki bakımından herhangi bir kısıtlamaya tabi olmaksızın Türkiye'nin herhangi bir yerindeki sulh hukuk mahkemesine itiraz edilebileceği öngörülerek en kolay ve en az masrafla itirazda bulunulabilmesi imkânı sağlanmaktadır. Ayrıca hem noter tarafından düzenlenen mirasçılık belgesinde mirasçı olarak yer alan kişilerin hem bu belgede mirasçı olarak yer alması gerektiği hâlde çeşitli sebeplerle mirasçı olarak gösterilmediğini iddia eden kişilerin hem de bu belgeyi esas alarak işlem yapacak kurumların itiraz hakkı bulunmaktadır.

Mirasçılık belgesi verilmesi ve terk eden eşin ortak konuta davet edilmesine ilişkin genel hükümler 4721 sayılı Türk Medeni Kanununda ayrıntılı olarak düzenlendiğinden, maddede anılan hususlara yer verilmemiştir.

MADDE 15- 2575 sayılı Danıştay Kanununun 24 üncü maddesinde düzenleme yapılmaktadır. 24 üncü maddede Danıştayın ilk derece mahkemesi olarak göreceği davalar düzenlenmektedir. 24 üncü madde uyarınca doğrudan Danıştaya açılan davalar öncelikle konularına göre idarî veya vergi dava dairelerinde tekemmül ettirildikten sonra karara bağlanmakta ve bu kararlara karşı temyiz başvuruları, aynı Kanunun 38 inci maddesine göre, İdari ve Vergi Dava Daireleri Kurullarınca incelenip sonuçlandırılmaktadır.

24 üncü maddenin (1) numaralı fıkrasının (c) bendine göre, bakanlıklar, tüm kamu kuruluşları ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarınca çıkarılan ve ülke çapında uygulanacak düzenleyici işlemler yanında bakanlıklarca yapılan ancak, ülke çapında

uygulanma niteliği bulunmayan ve düzenleyici işlem kapsamında nitelendirilen bazı işlemler de ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülmektedir. Bakanlıklarca yapılan imar planlarına ilişkin davalar bunlara örnek olarak gösterilebilir.

Danıştay meslek mensubu veya hâkimi eliyle keşif ve bilirkişi incelemesi yapılmasını gerektiren bu tip uyuşmazlıklar, iş yükünün artmasında etkili olmakta ve ayrıca, daire heyetinin oluşumu ve çalışma düzeni bakımından da olumsuzluklara yol açmaktadır.

Bu amaçla, düzenleme ile ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda görülen davalardan bakanlıkların tüm düzenleyici işlemleri yerine; sadece, ülke çapında uygulanacak düzenleyici işlemlerine karşı açılacak davaların Danıştayda görülmesi; bakanlıkların bu nitelikte olmayan düzenleyici işlemlerine karşı açılacak davaların ise, idare ve vergi mahkemelerine bırakılmasını sağlayacak şekilde değişiklik yapılması öngörülmektedir.

Buna karşılık, ülke çapında uygulanacak düzenleyici işlemlerin önemi, bu düzenleyici işlemlere dayalı olarak tesis edilen bireysel işlemlere karşı açılacak davaların ülke geneline yaygınlığı, düzenleyici işlem ile bireysel işlemin birlikte dava konusu edilmesi durumunda görev ve yetki konusunda sorun yaşanacak olması ve içtihat birliğinin sağlanması gibi nedenlerle bu tip uyuşmazlıkların Danıştayda görülmesine devam edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Öte yandan, idarî işlemlerin kamu adına irade açıklama yetkisine sahip, organ veya makamlar tarafından tesis edilecek olması nedeniyle, kamu kurum veya kuruluşlarını, ayrıca saymaya gerek bulunmadığından; bent, bu durumu karşılayacak şekilde yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 16- Maddeyle, Danıştay Kanununun 52 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a), (b) ve (c) bentleri uyarınca, Danıştay Başkanlık Kurulu tarafından verilen kararlara karşı yedi gün içinde, üye tamsayısının en az üçte biri tarafından yazılı olarak itiraz edilebilmesi imkânı getirilmektedir.

Danıştay Başkanlık Kurulu yargısal görevlerinin yanında idarî nitelikli görevleri de bulunan bir kuruldur. Kurulun idarî nitelikli kararlarına karşı üyelerin üçte biri tarafından yazıyla Genel Kurula itiraz etme hakkının tanınması, daha geniş tabanlı karar almayı kolaylaştıracağı gibi, Başkanlık Kurulunun Danıştay dairelerini ve Danıştay üyelerini ilgilendiren idarî nitelikli kararlarının Genel Kurul tarafından da denetlenmesine imkân sağlamaktadır.

MADDE 17- Maddeyle, 6110 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla daire ve üye sayısı daha da artırılan Danıştayın, görevlerini yerine getirirken gelişen teknolojiye tam manasıyla faydalanabilmesi için bir Bilgi İşlem Merkezi Müdürlüğü kurulması zorunluluğu karşılanmaktadır. Düzenlemede Bilgi İşlem Merkezi Müdürlüğünde görev alacak unvanlar ve bu müdürlüğün görevleri ayrıntılı olarak yer almaktadır.

MADDE 18- Maddeyle, Danıştay Kanununun 24 üncü maddesinde yapılan değişiklik sonrası durum ele alınmakta ve Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce ilk derece mahkemesi olarak Danıştayda açılmış bulunan davaların, tabii hâkim ilkesinin bir gereği olarak Danıştayda sonuçlandırılacağı geçici maddeyle düzenlenmektedir.

MADDE 19- Maddeyle 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanununun 45 inci maddesinin (1) numaralı fıkrası değiştirilmektedir. Bu madde, bölge idare mahkemelerinde itiraza konu edilebilecek ilk derece mahkemesi kararlarını düzenlemektedir. Maddenin ilk şeklinde, itiraza konu kararlar, yalnızca, idare ve vergi mahkemelerinin tek hâkim tarafından verilen kararlarıyla sınırlı idi. Bu kararların sayısı, 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun 7 nci

maddesindeki parasal sınıra bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Zamanla, mevcut düzenlemenin yetersizliği görüldüğünden, itiraza konu kararlar arasına, idare ve vergi mahkemelerinin kurul halinde verdiği kararlardan konusal tasnife göre belirlenenleri de dâhil edilmiş; ancak, 8/6/2000 tarihli ve 4577 sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle yapılan bu eklemeler de zaman içerisinde yetersiz kalmıştır.

Bu nedenle, idare ve vergi mahkemelerinin kurul halinde verdikleri anılan kararlara konu uyuşmazlıklara benzer veya aynı nitelikte olan bazı uyuşmazlıklar madde kapsamına alınmakta; konusu para olan idarî işlemlere karşı açılan davalarla tazminat istemlerini içeren davalarda verilen kararlar için kanun yoluna tabi olma bakımından parasal sınır getirilmektedir.

MADDE 20- Maddeyle 2577 sayılı Kanunun 45 inci maddesinin (1) numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle ilgili olarak, maddeye eklenen konulara ilişkin uyuşmazlıklar hakkında verilen nihai kararlardan, değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce verilenler ile Danıştayın bozma kararı üzerine kararı bozulan mahkemece verilenlerin, Danıştayda temyiz edileceği geçici maddeyle hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 21- Maddeyle 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Karamamenin eki cetvellerde değişiklik yapılmak suretiyle Yargıtay ve Danıştay Başkanlıkları merkez teşkilâtında hizmet genişlemesi ve kapasite artırımının ortaya çıkardığı kadro ihtiyacının karşılanması amacıyla kadrolar ihdas edilmektedir.

MADDE 22- Maddeyle 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 21 inci ve 33 üncü maddelerinde değişiklik yapılmaktadır.

Maddeyle adli yargı ilk derece mahkemelerinden verilen nihai kararların temyizen Yargıtay tarafından, idarî yargı ilk derece mahkemelerinden verilen nihai kararların itirazden bölge idare mahkemesi ve temyizen Danıştay tarafından incelenmeleri sonucunda yüksek mahkemeler ve bölge idare mahkemeleri tarafından verilen notların ve nota bağlanan dosya sayısının hâkim ve savcılarının terfilerinde, birinci sınıfa ayrılmalarda ve birinci sınıf olmalarında şart unsur olarak kabul edilmesinden vazgeçilmekte ve bu konuda 2802 sayılı Kanunun iki maddesinde değişiklik yapılmaktadır.

Nihai kararların usulüne uygun olarak yüksek mahkemelerin önüne temyizen ve bölge idare mahkemesine itirazden geldiği, yüksek mahkemelerin ve bölge idare mahkemelerinin yaptıkları inceleme sonucunda kararı onadıkları ya da bozdukları, kararı veren hâkim ya da hâkimlere ve temyize getiren savcıya not verdikleri, bu notların niteliğiyle, nota bağlanan dosyaların sayısının hâkim ve savcılarının terfileri için aranan bir unsur olduğu uygulamada bilinen hususlardandır.

Yine hâkim ve savcılarının, terfi edebilmek, birinci sınıfa ayrılabilme ve birinci sınıf olabilmek için Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenen sayıda dosyayı bu şekilde itirazden ve temyizden geçirmek zorunda olmaları sebebiyle davanın taraflarını, dosyayı itiraz ya da temyiz yoluna götürmek konusunda teşvik ettikleri ve mümkün olduğu kadar çok sayıda dosyayı itiraz ve temyizden geçirmeye gayret ettikleri de bilinen uygulamalardandır. Bu uygulama sebebiyle hem ilk derece mahkemesinin kararından memnun olan ve itiraz ya da temyize götürmek istemeyen taraflar üzerinde fiili bir baskı oluşturulmakta ve hem de özellikle yüksek mahkemelerin önlerine gelen dosya sayısında gereksiz artış olmaktadır.

Bu düzenleme, bölge adliye mahkemeleri faaliyete geçtiğinde, bölge adliye mahkemeleri için de geçerli olacaktır.

MADDE 23- Maddeyle 1512 sayılı Noterlik Kanununa 71/A, 71/B ve 71/C maddelerinin eklenmesinin zorunlu sonucu olarak 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun

164 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrasında yer alan “hâkim” ibarelerinden sonra gelmek üzere “veya noter” ibareleri, 598 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sulh mahkemesince” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya noterlikçe” ibaresi eklenmektedir.

Ayrıca maddeyle Türk Medeni Kanununun 181 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmektedir. Türk Medenî Kanununun 181 inci maddenin ikinci fıkrası ile özellikle zina, hayata kast, pek kötü davranış, haysiyetsiz yaşam sürme sebeplerinden biriyle açılan boşanma davası devam ederken davacının ölümü halinde, bu eylemlerde bulunan kusurlu davalı eşin buna rağmen mirasçı olabilmesi konusunda haksız ve adaletsiz sonuçların doğmasının önlenmesi amacıyla kusurlu eşin mirastan faydalanmasının engellenmesine yönelik olarak getirilen, ölen davacının mirasçılarından herhangi birisinin davayı devam ettirmesi ve davalının kusurlu olduğunun sabit olması halinde, davalı eşin davacıya mirasçı olamayacağına ilişkin hükümde geçen “... davacının ...” ve “... davalının ...” sözcükleri, Anayasa Mahkemesinin 22/10/2010 tarihli Resmî Gazetede yayımlanan 21/1/2010 tarihli ve E.2008/102, K.2010/14 sayılı Kararıyla iptal edilmiş ve iptal hükmünün, kararın Resmî Gazetede yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe gireceği hüküm altına alınmıştır.

Anayasa Mahkemesinin söz konusu kararının doğuracağı hukuksal boşluğun doldurulması amacıyla bu değişiklik yapılmaktadır.

MADDE 24- Maddeyle Türk Ceza Kanununun 191 inci maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılarak uygulamada ortaya çıkan sorunların çözümlenmesi amaçlanmaktadır. Bu değişikliğin 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunun 223 üncü maddesinin sekizinci fıkrasıyla birlikte ele alınması gerekmektedir.

MADDE 25- Maddeyle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 161 inci maddesine Cumhuriyet başsavcılıkları arasında meydana gelen yetki uyuşmazlıklarının çözüm merciinin belirlenmesi amacıyla fıkra eklenmektedir. Soruşturma evrakının Cumhuriyet başsavcılıkları arasında yetkisizlik kararları verilmek suretiyle sürüncemede kalmasının ve gereksiz şekilde yargılama sürecinin uzamasının önlenmesi amacıyla yetki uyuşmazlığına ilişkin kararın en yakın ağır ceza mahkemesi başkanı ya da görevlendireceği üye tarafından verilmesi hüküm altına alınmaktadır.

MADDE 26- Ceza Muhakemesi Kanununun 173 üncü maddesinde, Cumhuriyet savcısının kovuşturmaya yer olmadığına dair kararına karşı yapılan itirazların ilgili ağır ceza mahkemesi başkanı yerine heyeti tarafından karara bağlanması öngörülmektedir.

MADDE 27- Maddeyle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 272 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendi değiştirilmektedir. Hapisten çevrilen adli para cezalarına ilişkin mahkûmiyet kararlarının, hükümlü bakımından dolaylı olarak hak yoksunluğu sonucunu doğurabilecek suçlara ilişkin olması durumunda, sanıkların bu kararları temyiz edememesi, hakkaniyete aykırı bir takım sonuçlar doğurmaktadır. Nitekim, Anayasa Mahkemesi, 23/7/2009 tarihli ve E. 2006/65 ve K. 2009/114 sayılı Kararıyla, mülga 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 305 inci maddesinin (1) numaralı bendini, Anayasaya aykırı bularak iptal etmiştir. İptal kararıyla oluşan boşluğun Mahkeme kararının gerekçesi doğrultusunda düzenlenmesi zorunluluğu karşısında maddede değişiklik yapılmaktadır.

Madde ile hapisten çevrilen adli para cezalarına ilişkin mahkûmiyet kararlarında, sanıkların bu kararları temyiz edememesi sebebiyle ortaya çıkacak hakkaniyete aykırı sonucun giderilmesi yanında, üçbin Türk Lirası dâhil doğrudan verilen adli para cezasına mahkûmiyet hükümlerine karşı, istinaf ve temyiz yoluna gidilerek her kararın yeniden ele

alınarak incelenip, bölge adliye mahkemelerinin ve Yargıtayın iş yükünün gereksiz yere artırılmasının önlenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 28- Maddeyle 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 94 üncü maddesinin ikinci fıkrasında değişiklik yapılmaktadır. Bu maddede hükümlülerin faydalanabileceği mazeret izinleri düzenlenmektedir.

94 üncü maddenin ikinci fıkrasında, tehlikeli hükümlüler hariç olmak üzere, hükümlünün, infaz kurumunun bulunduğu yerde olmak ve dış güvenlik görevlisinin refakatinde bulunmak şartıyla, talebi ve Cumhuriyet savcısının onayı ile ana, baba, eş, kardeş ve çocuklarının cenazesine katılmasına izin verilebileceği belirtilmektedir.

Hükümlülerin cezaları, suç yeri, sağlık ve disiplin gibi farklı nedenlerden dolayı her zaman yakınlarının bulunduğu yerde infaz edilmemektedir. Hükümlü, belirtilen yakınlarıyla aynı yerde olursa söz konusu mazeret izninden faydalanabilmekte, farklı yerlerde olursa faydalanamamaktadır.

Düzenlemeyle, maddede yer alan mazeret izninin kullanılabilmesi şartlarından “infaz kurumunun bulunduğu yerde olmak” koşulu kaldırılmak suretiyle, bu eşitsizliğin giderilmesi amaçlanmaktadır.

Diğer yandan, hükümlüyle yakınlarının farklı yerlerde olması ihtimaline binaen yol hariç iki güne kadar izin verilebilmesi imkânı da getirilmektedir.

MADDE 29- Maddeyle 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun 116 ncı maddesine fıkra eklenmektedir. Bu maddede tutukluların yükümlülükleri düzenlenmiş olup, aynı Kanunun 9, 16, 21, 22, 26 ila 28, 34 ila 53, 55 ila 62, 66 ila 76, 78 ila 84 ve 86 ila 88 inci maddelerinde düzenlenen hükümlerin, tutukluluk haliyle uzlaşır nitelikte olanlarının, tutuklular hakkında da uygulanabileceği belirtilmektedir.

Bunlar arasında mazeret izninin düzenlendiği 94 üncü madde bulunmamaktadır. Oysaki hükümlüler bakımından kabul edilen mazeret nedenleri, tutuklular bakımından da haklı ve geçerli bir nedendir. Düzenlemeyle, bu eşitsizliğin giderilmesi ve tutukluların da yakınlarının cenazesine katılabilmesi için mazeret izninden faydalanabilmesi imkânı tanınmaktadır.

Ancak, tutuklulara bu hak tanınırken, tutuklamanın amacına uygun bazı koşullar öngörülmektedir.

Buna göre, tutukluya, ana, baba, eş, kardeş veya çocuğunun ölümü hâlinde, cenazeye katılması için soruşturma evresinde soruşturmayı yapan Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde ise, kovuşturmayı yürüten hâkim veya mahkeme tarafından, yol hariç iki güne kadar izin verilebilecektir. Bu izin, soruşturmanın veya kovuşturmanın selameti ve güvenlik bakımından sakınca oluşturmaması koşuluyla ve dış güvenlik görevlisinin refakatinde verilebilecektir.

MADDE 30- Maddeyle 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanuna geçici maddeler eklenmektedir.

Eklenen geçici 2 nci maddeyle bölge adliye mahkemeleri faaliyete geçinceye kadar hapis cezasından çevrilen adli para cezaları hariç olmak üzere, üçbin Türk Lirası dâhil adli para cezasına mahkûmiyet hükümlerine karşı temyiz yoluna başvurulamayacağı düzenlenmektedir.

Eklenen geçici 3 üncü maddeyle Cumhuriyet savcılarının soruşturma işlemlerini daha etkin ve süratli bir şekilde yerine getirebilmeleri amacıyla asliye ceza mahkemelerindeki duruşmalarda 1/1/2016 tarihine kadar bulunmayacakları, katılma hususunda Cumhuriyet savcısının görüşünün alınmayacağı, Cumhuriyet savcısının asliye ceza mahkemesince verilen hükümler ile tutuklamaya veya salıverilmeye ilişkin kararlara karşı kanun yoluna

başvurabileceği hüküm altına alınmaktadır. Asliye ceza mahkemelerince bakılan davalarda, tutuklamaya veya salıverilmeye ilişkin olarak verilen kararlar ve yargılama sonunda verilen hükümler hakkında kanun yoluna başvurulması imkânının tanınması amacıyla dosya Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilecektir.

Eklenen geçici 4 üncü maddeyle, bölge adliye mahkemeleri Cumhuriyet başsavcılığı ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 1/1/2016 tarihine kadar tebliğname düzenlemesi uygulamasından vazgeçilmektedir. Böylece yargının hızlandırılması ve özellikle tebliğnamenin tebliği kurumu sebebiyle kaybedilen zamandan tasarruf edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 31- Maddeyle, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 89 uncu maddesinde yapılan değişikliğin zorunlu sonucu olarak 5326 sayılı Kabahatler Kanununda değişiklik yapılmaktadır. Kabahatler Kanununun 20 nci maddesinde, 1111 sayılı Askerlik Kanunu sayılarak, Kanun kapsamında belirtilen idarî para cezalarının, fiilin işlendiği tarihi takip eden takvim yılının son gününe kadar tebliğ edilemediği takdirde bu yaptırımın uygulanamayacağı, verilmiş olan yaptırımların da düşeceğine dair hüküm bulunmaktadır. Bu hüküm nedeniyle, 1632 sayılı Askeri Ceza Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan saklı, yoklama kaçağı ve bakaya suçları, bu eylemleri ilk kez işleyen yükümlüler yönünden hapis cezası yerine kabahate dönüştürüldüğünden, verilecek idarî para cezalarının istisna tutulması gerekmektedir.

Ayrıca maddeyle 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 28 inci maddesinin onuncu fıkrasında, 29 uncu maddesinin birinci ve beşinci fıkrasında ve 31 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklikler yapılmaktadır.

Kabahatler Kanununun “Başvuru yolu” kenar başlıklı 27 nci maddesinin birinci fıkrasına göre, idarenin verdiği idarî yaptırım kararlarına karşı on beş gün içinde sulh ceza mahkemesine başvuru yapılabilen ve bu süre içinde başvuru yapılmamış olması halinde idarî yaptırım kararları kesinleşmektedir.

Diğer yandan, Kabahatler Kanununun “İtiraz yolu” kenar başlıklı 29 uncu maddesinin birinci fıkrasına göre, sulh ceza mahkemesinin başvuru üzerine verdiği “son karar”a karşı, yargı çevresinde yer aldığı ağır ceza mahkemesine yedi gün içinde itiraz edilebilmektedir.

Öte yandan, 27 nci maddenin beşinci fıkrasına göre, mahkemelerce verilen idarî yaptırım kararlarına karşı ancak 29 uncu maddede öngörülen itiraz yoluna gidilebilmekte; idarî yaptırım kararının ağır ceza mahkemesi tarafından verilmesi halinde ise, 29 uncu maddenin beşinci fıkrasına göre, bu karara karşı en yakın ağır ceza mahkemesine itiraz edilebilmektedir.

Bununla birlikte, Ceza Muhakemesi Kanununun “İtiraz usulü ve inceleme mercileri” kenar başlıklı 268 inci maddesinde itiraz mercileri ayrıntılı olarak gösterilmiştir. Sulh ceza hâkiminin kararlarına yapılan itirazların incelenmesi, yargı çevresinde bulundukları asliye ceza mahkemesi hâkimine; asliye ceza mahkemesi hâkimi tarafından verilen kararlara yapılacak itirazların incelenmesi, yargı çevresinde bulundukları ağır ceza mahkemesine; bu mahkeme ile başkan tarafından verilen kararlar hakkındaki itirazların incelenmesi, o yerde ağır ceza mahkemesinin birden çok dairesinin bulunması hâlinde, numara olarak kendisini izleyen daireye, son numaralı daire için birinci daireye, o yerde ağır ceza mahkemesinin tek dairesi varsa, en yakın ağır ceza mahkemesine aittir.

Ağır ceza mahkemeleri en ağır suçların yargılmasını yapmakla beraber, idarî yaptırımlara karşı itiraz yolu başvurularını ve icra mahkemelerinin kararlarına karşı yapılan itiraz başvurularını incelemek gibi başka görevleri de bulunmaktadır. Mahkemenin sevk ve idaresinden sorumlu olan mahkeme başkanı ayrıca, kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararlara karşı yapılan itirazları da incelemekle görevlendirilmiştir.

Özellikle, büyük şehirlerde bulunan ağır ceza mahkemelerinin başkanları, bu iş yükü altında, aslî görevi olan yargılama faaliyetini zamanında yerine getirmekte zorluk yaşamaktadır. Bu husus, davanın taraflarının mağduriyetine neden olabilmektedir.

Bu nedenle, maddeyle, Kabahatler Kanununun 29 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, idarî yaptırım kararlarına karşı yapılan itirazları inceleyen merciin, Ceza Muhakemesi Kanununun 268 inci maddesinde düzenlenen merci ile aynı olması amaçlanmaktadır. Böylelikle, ağır ceza mahkemesinin bakacağı işlerde kısmen azalma sağlanmış olacaktır.

Öte yandan, Tasarının çerçeve 12 nci maddesiyle, Harçlar Kanununun (1) sayılı Tarifesinin "A- Mahkeme Harçları" bölümünün "IV.Temyiz ve itiraz harçları" kısmı değiştirilmekte ve idarî yaptırımlar konusunda sulh ceza mahkemelerince verilen son karara karşı itirazın yapılacak başvurularda da harç alınması öngörülmektedir.

Öngörülen bu değişiklikle bağlantılı olarak Kabahatler Kanununun 31 inci maddesinin birinci fıkrası da değiştirilmekte ve idarî yaptırım kararlarına karşı itiraz yoluna gidildiğinde harç alınabilmesi imkânı getirilmektedir. Bununla beraber, maddedeki değişikliğe göre, idarî yaptırım kararına karşı sulh ceza mahkemelerinde başvuru yolunun kullanılması harca tâbi olmayacaktır.

Ayrıca, Kanunun 28 inci maddesinin onuncu fıkrasında yapılan değişiklikle, idarî para cezalarına karşı başvuru üzerine verilen kararların kesinlik sınırı ikibin Türk Lirasından üçbin Türk Lirasına çıkarılmaktadır. Üçbin Türk Lirası ve aşağısı idarî para cezalarına karşı, Kanunun 29 uncu maddesinde düzenlenen itiraz yolu kullanılamayacaktır.

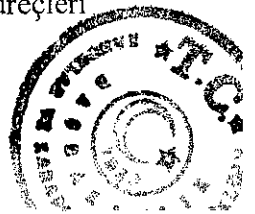
MADDE 32- Maddeyle temyiz incelemesi sırasında tarafların duruşma talep edebilmesi için Kanunda öngörülen parasal değer artırılmaktadır. Günümüzün ekonomik koşulları ve paranın satın alma gücü dikkate alınarak 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 341 inci ve 362 nci maddelerindeki parasal sınırlar arttırıldığından, söz konusu maddelerdeki yeni parasal değerlere uygunluğun sağlanması amacıyla bu değişikliğin yapılması gerekli görülmektedir.

MADDE 33- Maddeyle yürürlükten kaldırılan maddeler düzenlenmektedir. Öncelikle, Pasaport Kanununun 23 üncü maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılarak Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin Ek 4 nolu Protokolünün 2 nci maddesinde ve Anayasanın 23 üncü maddesinde öngörülen seyahat özgürlüğünün daha etkin bir şekilde kullanılabilmesi amaçlanmaktadır.

Mevcut hükme göre bir vatandaşımız hakkında ülkemizde görülmekte olan bir dava veya kesinleşmiş bir hüküm varsa Adalet Bakanlığının talebi veya muvafakatiyle dış temsilciliğimiz tarafından vatandaşımızın pasaportu iptal edilmekte, ülkemize gelmesi için kendisine seyahat belgesi verilmektedir. Mevcut düzenlemenin amacı ülkemizde hakkında dava bulunan vatandaşlarımızın yargılanmak için adli mercilerimizin önüne gelmelerini; hüküm giymiş olanların ise infaz amacıyla ülkemize gelmelerini temin etmektir. Ancak bugüne kadar bu yolla ülkemize gelen bir vatandaşımız olmadığı kayıtlardan anlaşılmaktadır.

Madde metninde "kovuşturma" kelimesi geçtiğinden vatandaşımız hakkında bir kovuşturmanın yeterli olup yakalama emri aranmamaktadır. Savunmasının alınması amacıyla aranan vatandaşlarımızın adli yardımlaşma yoluyla savunmalarının alınması mümkün olduğundan bunun yerine pasaportuna el konularak bulunduğu ülkedeki statüsünün sorgulanabilir hâle gelmesi Devletimizin yurtdışındaki vatandaşlarımızın orada kalmasını kolaylaştırıcı tedbirler alma yönündeki genel politikasına aykırı orantısız bir uygulamadır.

Diğer yandan hakkında kesinleşen mahkûmiyet hükmü bulunan vatandaşlarımız hakkındaki cezalar ağır nitelikteyse, Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi veya ilgili ülkeyle aramızdaki ikili anlaşmalar gereğince kırmızı bülten veya suçlu iadesi süreçleri

başlatılmakta ve buna göre sonuç alınmaktadır. Kaldı ki bu durumdaki vatandaşlarımız kendi rızalarıyla gelmeleri söz konusu değildir.

Düzenlemeyle bu konudaki yazışmalar sebebiyle gerek mahkemelerin gerekse Adalet Bakanlığının iş yükünün belirli ölçüde azaltılması da hedeflenmektedir.

İkinci olarak Tasarının diğer maddelerinde yapılan düzenlemenin zorunlu sonucu olarak 2802 sayılı Kanunun “Yargıtay, Danıştay ile bölge adliye ve bölge idare mahkemeleri notları” başlığını taşıyan 28 inci maddesi yürürlükten kaldırılmaktadır.

Üçüncü olarak Türk Medeni Kanununun 138 inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince açılacak davaların duruşmalarında Cumhuriyet savcısının hazır bulundurulması uygulamasından vazgeçildiğinden buna ilişkin ibare yürürlükten kaldırılmaktadır.

Dördüncü olarak Nüfus Hizmetleri Kanunun 36 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan ve kayıt düzeltme davalarının duruşmalarına Cumhuriyet savcısının katılmasını öngören ibare yürürlükten kaldırılmaktadır.

GEÇİCİ MADDE 1- Maddeyle Tasarının çerçeve 13 üncü maddesinde yapılan değişikliğin sonucu olarak, temyiz, istinaf ve itiraz yolu başvurularında anılan kanun yollarına başvuru ve henüz sonuçlandırılmamış olan davalar bakımından başvuruların yapıldığı tarihteki harç miktarlarının esas alınacağına dair geçici madde hükmü getirilmektedir.

MADDE 34- Yürürlük maddesidir.

MADDE 35- Yürütme maddesidir.

(KANUN TASARISI)

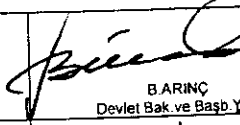
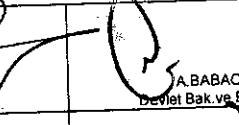
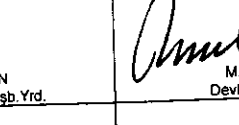
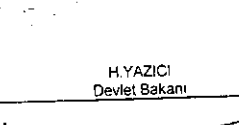
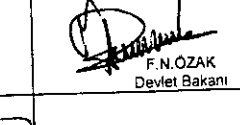
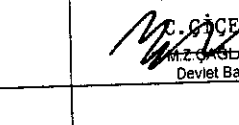
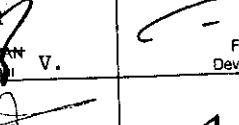
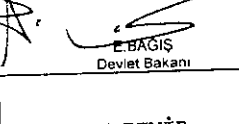
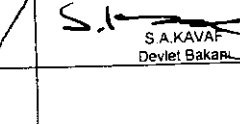
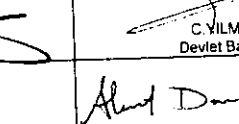
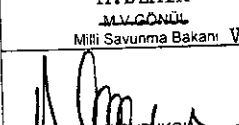
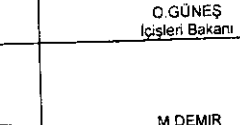
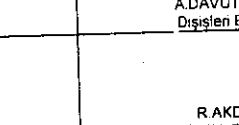
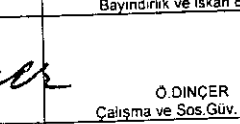
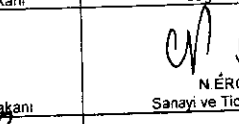
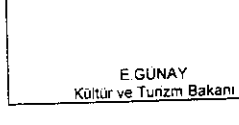
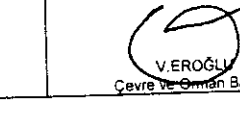
ÇOK ACELE

MADDE 34-Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 35-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYIP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 M. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINÇ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 H. YAZICI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 M. Z. ÇİÇEK Devlet Bakanı V.	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 E. BAĞIŞ Devlet Bakanı	 S. A. KAVAF Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 A. KAHRAMAN Adalet Bakanı
 M. DEMİR Millî Savunma Bakanı V.	 O. GÜNEŞ İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. BAĞIŞ M. ŞİMŞEK V. Maliye Bakanı
 M. UĞUR Millî Eğitim Bakanı	 M. DEMİR Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 M. H. SOLUK Ulaştırma Bakanı
 M. MEKER Tarım ve Köylüleri Bakanı	 Ö. DİNÇER Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 N. ERGÜN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 T. YILDIZ En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. EROĞLU Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-317

362

15-MAR-2011 12:19 FROM KKG

TO 2183585

P.03

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

K. K. Gn. Md.

ADALET BAKANLIĞI 362
YARGI HİZMETLERİNİN HIZLANDIRILMASI AMACIYLA
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI.

(KANUN TASARISI)

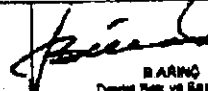
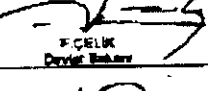
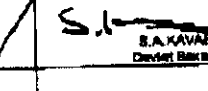
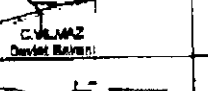
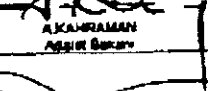
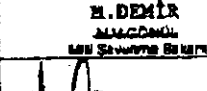
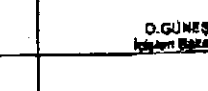
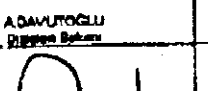
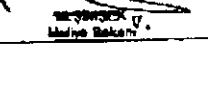
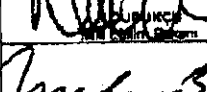
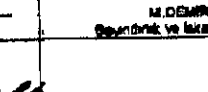
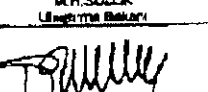
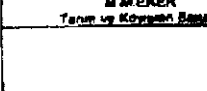
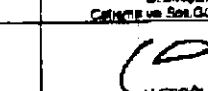
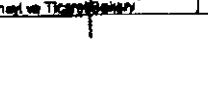
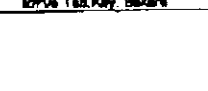
ÇOK ACELE

MADDE 34- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 35- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eti.

RECEP TAYYIP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARİNG Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 H. YAZICI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 E. BAKIŞ Devlet Bakanı	 S. KAVAT Devlet Bakanı	 C. ULMAZ Devlet Bakanı	 A. KAHRAMAN Devlet Bakanı
 H. DEMİR M. S. Bakanlığı Y.	 D. GÜNEŞ İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. BAKIŞ M. S. Bakanlığı Y.
 M. KURBAN M. S. Bakanlığı	 M. DEMİR Bakanlık ve İçişleri Bakanı	 R. KANDAK Bakanlık	 M. H. SÖLÜK Ulaştırma Bakanı
 M. AKER Ticaret ve Sanayi Bakanı	 D. GİNGER Cemiyet ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı	 N. ERGÖN Genel ve Ticaret Bakanlığı	 T. YILDIZ Bilgi ve Teknoloji Bakanlığı
 E. GUNAY Kültür ve Turizm Bakanlığı	 V. KIROĞLU Çevre, Urbanizasyon ve İklim Bakanlığı		

Dosya No.

101-329

362

TOTAL P.03

FAKSLAYAN : 90 312 4195497

15/03/11 12:16 S.: 3

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

K. K. Gn. Md.

ADALET BAKANLIĞI 362
YARGI HİZMETLERİNİN HIZLANDIRILMASI AMACIYLA
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI.

(KANUN TASARISI)

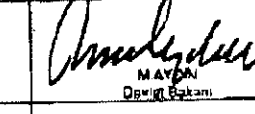
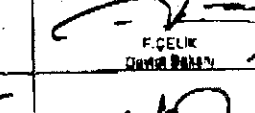
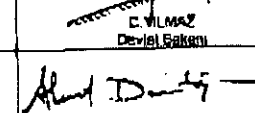
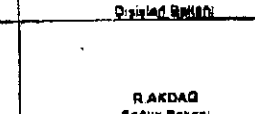
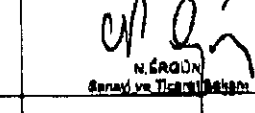
ÇOK ACELE

MADDE 34- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 35- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 M. CİÇEK Devlet Bakanı ve Başb. Yrd.	 B. ARİNG Devlet Bakanı ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bakanı ve Başb. Yrd.	 MAYDAN Devlet Bakanı
 M. YAZICI Devlet Bakanı	 P. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 M. C. ÖZALP Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 S. K. KAVAT Devlet Bakanı	 S. A. KAVAT Devlet Bakanı	 E. YILMAZ Devlet Bakanı	 A. KAHRAMAN Devlet Bakanı
 M. DEMİR Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 O. GÜNEŞ İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. BAĞIŞ Mülkiyet ve İmarat Bakanı
 M. DEMİR Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 M. DEMİR Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 R. AKDAĞ Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 M. M. BİLAL Mülkiyet ve İmarat Bakanı
 M. M. BİLAL Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 O. DİNÇER Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 N. ÇARÇAN Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 T. YILDIZ Mülkiyet ve İmarat Bakanı
 E. GÜRAY Mülkiyet ve İmarat Bakanı	 V. ERGÜL Mülkiyet ve İmarat Bakanı		

Dosya No

101-317

362

90 312 4195497

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ADALET BAKANLIĞI
YARGI HİZMETLERİNİN HIZLANDIRILMASI AMACIYLA
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI.

362

(KANUN TASARISI)

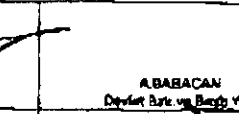
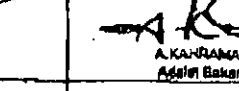
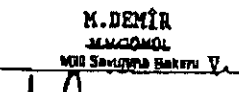
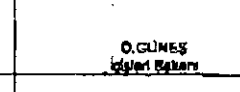
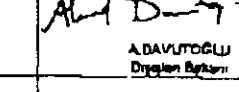
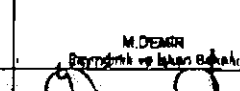
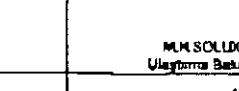
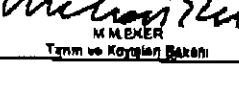
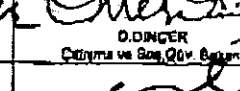
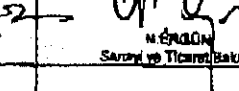
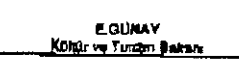
ÇOK ACELE

MADDE 34-Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 35-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

EKI

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 M. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINC Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 H. YAZICI Devlet Bakanı	 F. N. OZAK Devlet Bakanı	 M. ÇİÇEK Devlet Bakanı	 F. GELİK Devlet Bakanı
 S. İ. KAYA Devlet Bakanı	 S. İ. KAYA Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 A. KAHRAMAN Devlet Bakanı
 M. DEMİR Devlet Bakanı	 O. GÜNEŞ Devlet Bakanı	 A. DAVALIOĞLU Devlet Bakanı	 E. BACIS Devlet Bakanı
 M. DEMİR Devlet Bakanı	 M. DEMİR Devlet Bakanı	 R. KANDAG Devlet Bakanı	 M. K. SOLUK Devlet Bakanı
 M. MEKKE Devlet Bakanı	 O. DİNGER Devlet Bakanı	 N. ERGÖN Devlet Bakanı	 T. YILDIZ Devlet Bakanı
 E. GÜNAV Devlet Bakanı	 V. GÖRÜL Devlet Bakanı		

Dosya No.

101-317

362

15-MAR-2011 11:14 FROM KKG

TO 3980427

P.02

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

K. K. Gn. Md.

ADALET BAKANLIĞI
YARGI HİZMETLERİNİN HIZLANDIRILMASI AMACIYLA
BAZİ KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI

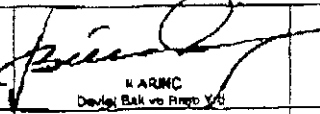
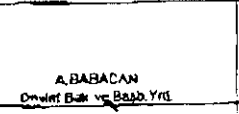
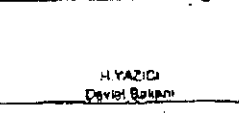
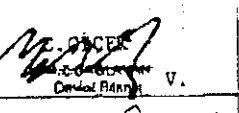
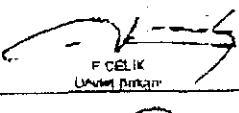
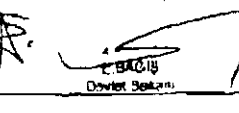
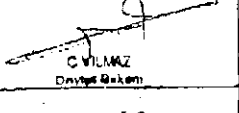
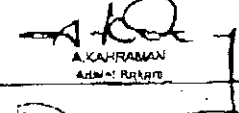
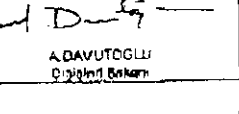
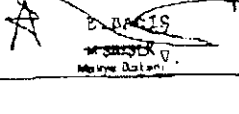
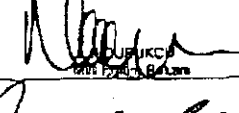
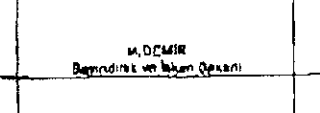
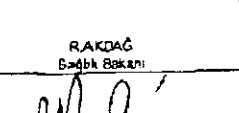
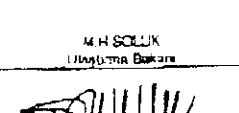
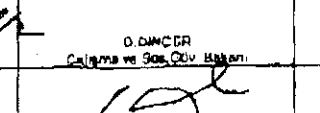
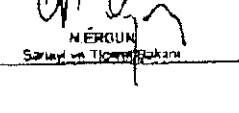
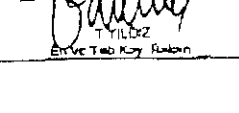
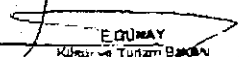
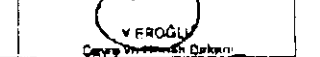
(KANUN TASARISI)

ÇOK ACELE

MADDE 34-Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 35-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 D. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 K. KARİNCİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 H. YAZICI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 M. ÇİÇEK Devlet Bakanı	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 C. BAĞLI Devlet Bakanı	 S. A. KAVAT Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 A. KAHRAMAN Devlet Bakanı
 M. DEMİR Mülkiyet ve Konaş. Bakanı	 O. GÜNEŞ İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 B. DİNGİS Marine Bakanı
 M. ÜRKÜK Mülkiyet ve Konaş. Bakanı	 M. DEMİR Beylikdüzü ve Bakan Bakanı	 R. AKDAĞ Bağış Bakanı	 M. H. SÖLÜK Ulaştırma Bakanı
 M. MEKİR Ticaret ve Konaş. Bakanı	 O. DİNGİS Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 M. ERGUN Sağlık ve Tıp Bakanlığı	 T. YILMAZ Evlilik ve Tıp Bakanlığı
 E. ÖZÜMAY Kültür ve Tarih Bakanlığı	 V. FİROĞLU Devlet Güvenlik Bakanlığı		

Dokü No

101-317

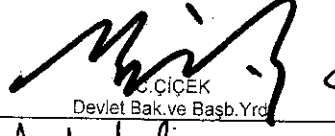
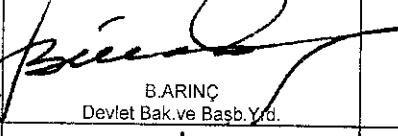
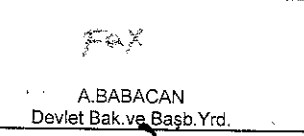
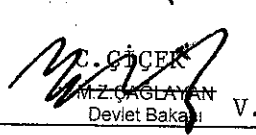
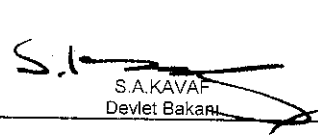
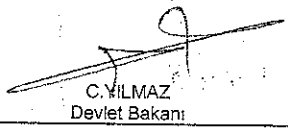
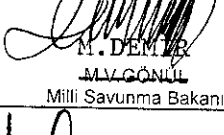
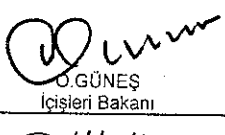
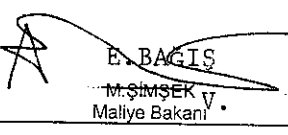
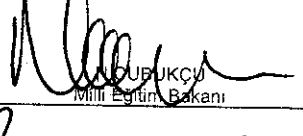
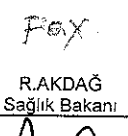
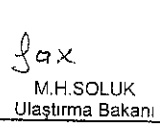
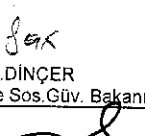
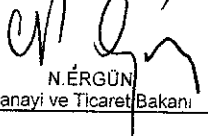
362

T/ 216

MADDE 34- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 35- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ARINÇ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 A. BABACAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. AYDIN Devlet Bakanı
 H. YAZICI Devlet Bakanı	 F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	 C. ÇİÇEK Devlet Bakanı V.	 F. ÇELİK Devlet Bakanı
 E. BAĞIŞ Devlet Bakanı	 S. A. KAVAF Devlet Bakanı	 C. YILMAZ Devlet Bakanı	 A. KAHRAMAN Adalet Bakanı
 M. DEMİR Milli Savunma Bakanı V.	 Ö. GÜNEŞ İçişleri Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. BAĞIŞ Maliye Bakanı V.
 M. ÜRKÜ Milli Eğitim Bakanı	 M. DEMİR Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 M. H. SOLUK Ulaştırma Bakanı
 M. M. EKER Tarım ve Köy İşleri Bakanı	 Ö. DİNÇER Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 N. ERGÜN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 T. YILDIZ En. ve Tab. Kay. Bakanı
 E. GÜNAY Kültür ve Turizm Bakanı	 V. EROĞLU Çevre ve Orman Bakanı		